

Vraťte mi nepřítele

Jiří Dědeček

1. Já jsem přišel na svět v padesátých letech,
tenkrát slušní lidi auta neměli,
to se jenom buržuj vozil v chevroletech,
po Praze jezdily starý tramvaje.

R: Vraťte mi nepřítele a jděte do háje, a jděte do háje!

2. Nejšťasnější jsem byl v řadách Pionýra,
dostal jsem svou první bílou košili,
mám ji pořád doma, už je samá díra,
rukávy maj' roztřepaný okraje.

R:

3. Miloval jsem vroucně stránky Dikobrazu,
kde se zesměšňoval kapitalista,
zpod cylindru šilhal po Sovětském svazu,
v potměšilé tlamě doutník žmoulaje.

R:

4. Ó, Sovětský svaze, hokejový králi,
jak mám zapomenout na ten rudý dres,
už tě pošpinili profesionáli,
už je klidně pouštěj na ty turnaje.

R:

5. Hrávávali jsme si na narušitele,
naše pískoviště páchla diverzí,
popravili jsme ho, i když plakal v cele,
že už, piky-piky, s námi nehraje.

R:

6. A té hrůzy z války, ze Spojených států,
co jsme pro ně nocí v pláči probděli,
tulívali jsme se do náručí tátu
jako voni k srdci matky partaje.

R: Vraťte jim nepřítele a jděte do háje, a jděte do háje!

7. To je moje dětství - ostražitě, bdělé,
s ohněm v srdci, na rtech s písničkou,
umím nenávidět třídní nepřátele,
jejich přísluhovače a lokaje.

R: Vraťte mi nepřítele a jděte do háje anebo do prdele!